

BYZANTINA ΤΡΙΠΤΥΧΑ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

ΤΗΣ φυλακῆς σου ἡ θύρα ἀνοίγοντας
δείχνει δυὸ μάτια ξαναμμένα:
— Ὁ βασιλιᾶς προσιάζει θάνατο
γιὰ τὰ παιδιὰ σου καὶ γιὰ σένα.»

Δὲν ἀνατρίχιασες, δὲ ρώτησες,
ὦ βασιλιᾶ ξεθρονισμένε:
ἂν ὁ πατέρας των σᾶς ἔφταιξε,
τ' ἀθῶα παιδιὰ του τί σᾶς φταίνει·

μόνο γονάτισες καὶ σταύρωσες
τὰ χέρια μὲ ταπεινοσύνη
κι' ἄτρομος κι' ἄφοβος ψιθύρισες:
• Θεέ μου, τὸ θέλημά σου ἄς γείνη! •

Καὶ λάμπει κι' ἀναλάμπει ἡ ὄψι σου
καὶ δένεται σφιχτὰ ἡ καρδιά σου·
καὶ ξανανοίγ' ἡ θύρα τρίζοντας
καὶ νὰ τὰ τέσσερα παιδιὰ σου·

Τὰ τέσσερα; ὄχι· τὸ μικρότερο
δὲν τὸ γνωρίζεις· εἶνε ξένο.
— Τί γίνηκε τὸ στερνοπαῖδί μου,
τὸ πλέον ἀπ' ὅλα ἀγαπημένο;

Δειλὰ ἡ φωνὴ τῆς παραμάννας του
σοῦ ψιθυρίζει: Βασιλιᾶ μου,
τ' ἀγαπημένο στερνοπαῖδί σου
τῶχρονα ἐγὼ στήν ἀγκαλιά μου,

και τὸ παιδί μου τὸ μονάκριβο,
τὸ γέννημά μου και τὸ θρόμμα,
τῶφερα, τῶβαλα στή θέσι του,
νά χύση τὸ δικό του τὸ αἷμα.»

Ἐοὺ τὸ ἀπόδιωξες και πρόσταξες
νά φέρη τὸ δικό σου ἐκείνη·
κ' ἦρθε, κ' ἀδάκρυτος ψιθύρισες:
—Θεέ μου, τὸ θέλημά σου ἄς γείη!...

*Αψυχοι τοῖχοι, ἂν ἴσως ἔχετε
μάτια, σφαλίστε τα. Φρίκη!
Ἄστραφτερό, βαρὺ, ἀνυπόμονο
προβάλλει τὸ σπαθὶ ἀπ' τῆ θήκη!...

*

Στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Μάμαντος
εἶν' ἓνα μνημα, ἔρημο μνημα.
Στάσου, διαβάτη, σκῦψε, διάβασε
στήν πλάκα του γραφτὸ τὸ κρῖμα:

«Ἄν ὁ πατέρας των σᾶς ἔφταιξε,
τ' ἀθῶα παιδιὰ του τί σᾶς φταῖνε;»
Στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Μάμαντος
κ' οἱ πέτρες κλαίνε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

